

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 366

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Γ.Δ. 1877 (1)

Περὶ συμπληρώσεως τῆς Γ.Δ. 2193/6.11.1973 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης περὶ τροποποιήσεως καὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως τοῦ δημοσίου δάσους «Πάρκου» Θεσσαλονίκης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 50113/2580/20.5.1935 πρᾶξιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88 Τεῦχος Β' τῆς 20.6.1935 ΦΕΚ «περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας τῆς πέριξ τῆς Θεσ/νίκης ἐκτάσεως», εἰς ἣν ἀναγράφεται ὅτι ἡ ἀναδασωτέα ἔκτασις περιλαμβάνεται μεταξὺ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Νεαπόλεως — Θεσ/νίκης — Χορτιάτη καὶ συμμαχικῆς ὁδοῦ Ντεπὼ — Πανοράματος— Ἁγίου Βασιλείου μέχρι τῶν Β.Δ. ἄκρων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης κλπ. πλὴν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν συμπαγῶν γεωργικῶν ἐκτάσεων τῶν διαφόρων ἐντὸς καὶ πέριξ ταύτης χωρίων.

2. Τὴν ὑπ. ἀριθ. Γ.Δ. 2193/6.11.1973 ἡμετέραν ἀπόφασιν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1322 τ. Β' τῆς 6.11. 1973 ΦΕΚ, δι' ἧς ἐγένετο τροποποίησις τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 50113/2580/20.5.1935 πράξεως καὶ καθωρίσθησαν τὰ ἐσωτερικὰ ὅρια τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως τοῦ δάσους «Πάρκου» Θεσ/νίκης, ὅπως ταῦτα ἐμφανίζονται εἰς τὸ συνημμένον ταύτῃ τοπογραφικὸν διάγραμμα.

3. Τὸ γεγονός, ὅτι, διεπιστώθη, ὅτι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως τῶν 29.790 στρεμμάτων, ὑφίστανται διάφοροι ἐκτάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποδεδειγμένως δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν ἀναδασωτέων ἢ δασωτέων ἐκτάσεων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 188 τοῦ Δασ. Κώδικος, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκτάσεις δὲν ἦσαν προφανῶς γνωσταὶ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Δασικὴν Ὑπηρεσίαν, δι' ὃ καὶ δὲν ἐμνημονεύθησαν εἰς τὰς ἐξαιρουμένας τῆς ἀναδασώσεως ἐκτάσεις.

4. Ὅτι ἐκ παραδρομῆς, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2193/6.11.1973 ἀποφάσει, δὲν περιελήφθη διάταξις, προβλέπουσα τὴν ἐξαίρεσιν ἐκ τῆς ἀναδασώσεως, τῶν γεωργοδενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ὡς τοῦτο προεβλέπετο ὑπὸ τῆς τροποποιηθείσης ὑπ' ἀριθ. 50113/2580/20.5.1935 σχετικῆς Πράξεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν σοβαροῦ προβλήματος εἰς βάρος τῶν κατόχων καὶ καλλιεργητῶν γεωργῶν κατοίκων Ἀσβεστοχωρίου, Ἐξοχῆς, Πανοράματος, Πυλαίας κλπ.

5. Ὅτι ἐν τῷ κειμένῳ τῆς Γ.Δ. 2193/6.11.1973 τροποποιητικῆς ἀποφάσεως, οὐδεμία μνεία γίνεται περὶ τῆς ὑπάρξεως καθὼς καὶ τῆς τύχης τῶν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων, τῶν συμπεριλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐσφαλμένων ἐκτιμήσεων.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16855/6.12.1977 γνωμοδ. τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Θεσ/νίκης «περὶ τῆς ὑφισταμένης ὑποχρεώσεως ἀνακλήσεως τῆς Γ.Δ. 2193/1973 ἀναδασωτέας ἀποφάσεως».

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 12792/265/27.11.1978 δ/γὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ ὑποχρεώσεως τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν τυπικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεως».

8. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 222899/2424/10.7.1978 ἐγκύκλιον δ/γὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας «περὶ κηρύξεως ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων».

9. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1103/13.6.1978 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Θεσ/νίκης, εἰς ἣν ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὴν πρᾶξιν ἀναδασώσεως περιέχεται προαγγελία μόνον μελλούσης νὰ κη-

ρυχθῆ ἐνδεχομένως ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση τῆς ἐκτάσεως, μὴ συνιστώσης καθ' ἑαυτὴν πρᾶξιν κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

10. Τὰς διατάξεις:

α. Τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος». (Ἄρθρα 188 ἕως 199).

β. Τοῦ Ν.Δ. 797/1976 καὶ Ν. 212/1975 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

γ. Τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, ἀποφασίζομεν:

1. Συμπληροῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. Γ.Δ. 2193/6.11.1973 ἡμετέραν ἀπόφασιν «περὶ τροποποιήσεως καὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως τοῦ δημοσίου δάσους «Πάρκου» Θεσ/νίκης, διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους, διευκρινίζομεν ὅτι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς ἀναδασώσεως, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀνωτέρω τροποποιητικὴν ἀπόφασιν, ὑπάγονται καὶ αἱ κάτωθι ἐκτάσεις:

α. Αἱ πάσης φύσεως ἰδιοκτησίαι, αἱ ἀνήκουσαι εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, προερχόμεναι ἐκ παροχωρήσεως ἢ ἐξαγορᾶς ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Υ.Δ.Α.Μ.Κ., καθὼς καὶ αἱ ἐκτάσεις διὰ τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἀναγνωριστικαὶ τῆς κυριότητος ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως ἢ τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων.

β. Αἱ γεωργοδενδροκομικῶς καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις, καθὼς καὶ αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι εἰς ἃς ὑφίστανται κτηριακαὶ ἐπαγγελματικαὶ ἐγκαταστάσεις (κατοικία - πτηνοτροφεῖα κλπ.) καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκτάσεις ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς Φυσικὰ ἢ Νομικὰ Πρόσωπα ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων κτημάτων καὶ εἶναι μισθωμένα εἰς τοὺς κατόχους τῶν καλλιεργητάς, πτηνοτρόφους κλπ. κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων, Ἀσβεστοχωρίου, Ἐξοχῆς, Πανοράματος κλπ. (περιοχῆς ΠΟΛΥΖΟΒΑ).

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ὡς ἔχει ἡ Γ.Δ. 2193/6.11.1978 ἡμετέρα ἀπόφασις.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θεσσαλονίκη, 29 Ἰουνίου 1979

Ὁ Νομάρχης
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΑΚΩΝΑΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως καὶ ἐγκρίσεως θέσεως καὶ διατάξεως κτιρίων ἀνεγερθησομένων ἐπὶ ἐκτάσεως κειμένης εἰς θέσιν «Λινοπεράματα» τῆς Κοινότητος Ρογδιᾶς Ἡρακλείου Κρήτης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 αὐτοῦ, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 625/1968 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν γενικῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων» (ΦΕΚ 266/Α) καὶ β) τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 42 παρ. 1 αὐτοῦ.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2α/04/20/Φ.Θ.2.1.1./1979 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/39/Φ.Θ.2.1.1./1978 ἀποφάσεως «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιότητων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ 106/Β).

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 788/1979 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας Ἡρακλείου (Διεύθυνσις Δασῶν).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 348/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ) καὶ

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 405/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐγκρίνεται ἡ θέσις καὶ ἡ διάταξις κτιρίων ἐπὶ ἐκτάσεως 45.000 τ.μ. περίπου, φερομένης ὡς ἀνηκούσης εἰς τὴν Α.Ε. «ΑΚΤΗ ΖΕΥΣ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Ξενοδοχειακῶν καὶ Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων», κειμένης εἰς θέσιν «Λινοπεράματα» τῆς Κοινότητος Ρογδιᾶς Ἡρακλείου (Κρήτης), ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 17031/1979 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500, τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

2. Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ (20%) τῆς ἐπιφανείας τῆς ὡς ἄνω ἐκτάσεως.

β) Συντελεστὴς δομήσεως τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (0,40).

γ) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τοῦ μὲν κτιρίου ξενοδοχείου τέσσαρες (4) μὲ μέγιστον ὕψος αὐτοῦ δέκα τέσσαρα καὶ ἥμισυ (14,50) μέτρα, τῶν δὲ κτιρίων BUNGALOWS δύο (2), μὲ μέγιστον ὕψος αὐτῶν ἑπτὰ (7) μέτρα.

δ) Τὰ ἀνεγερθησόμενα κτίρια δέον νὰ ἀπέχουν ἐκ τῶν πλαγίων ὁρίων τοῦ γηπέδου πέντε (5.00) μὲν μέτρα τὰ ἔχοντα ὕψος μέχρις ἑπτὰ (7) μέτρων, ἑπτὰ (7.00) δὲ μέτρα τὰ ἔχοντα ὕψος μέχρι δέκα τεσσάρων καὶ ἡμίσεως (14.50) μέτρων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

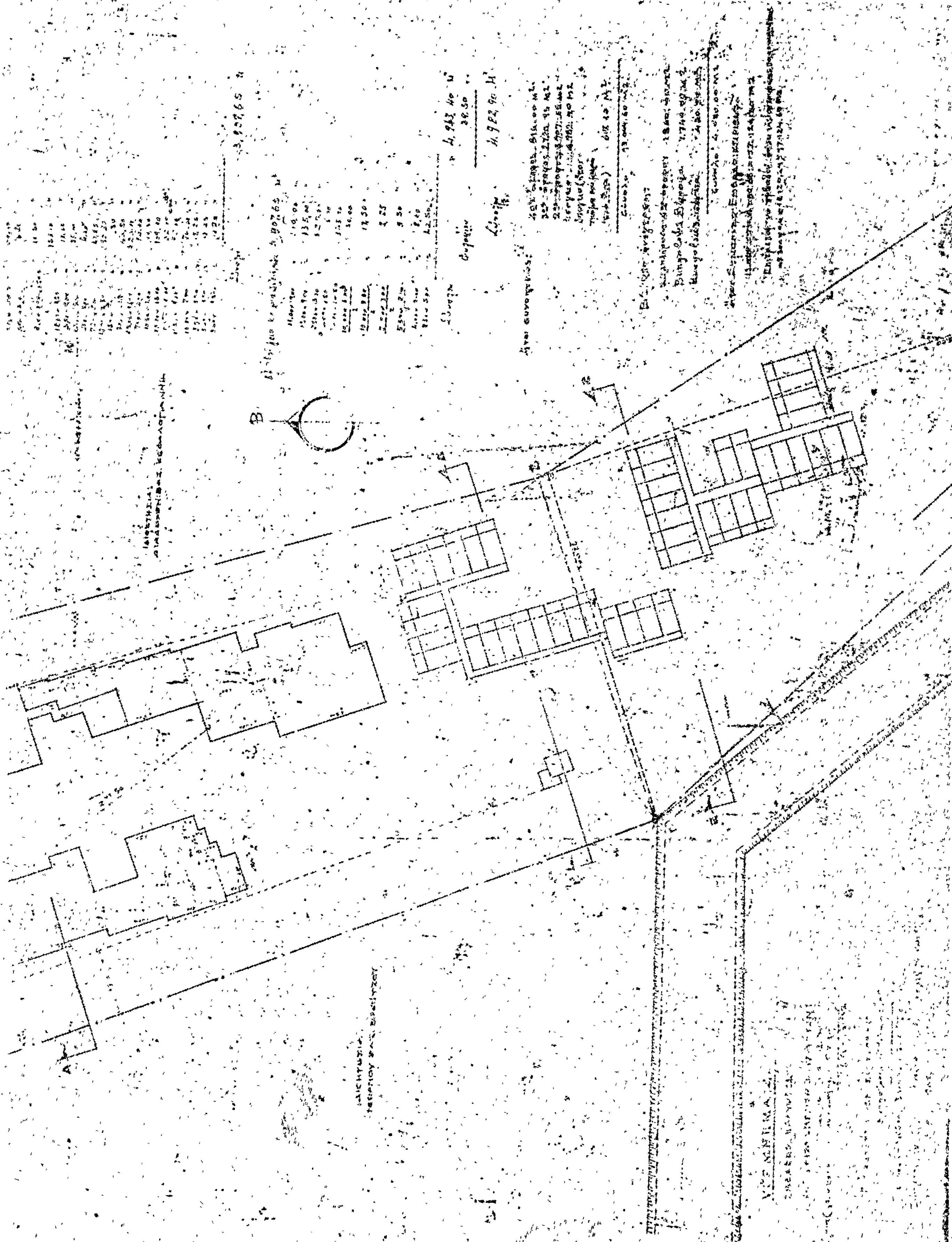
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1979

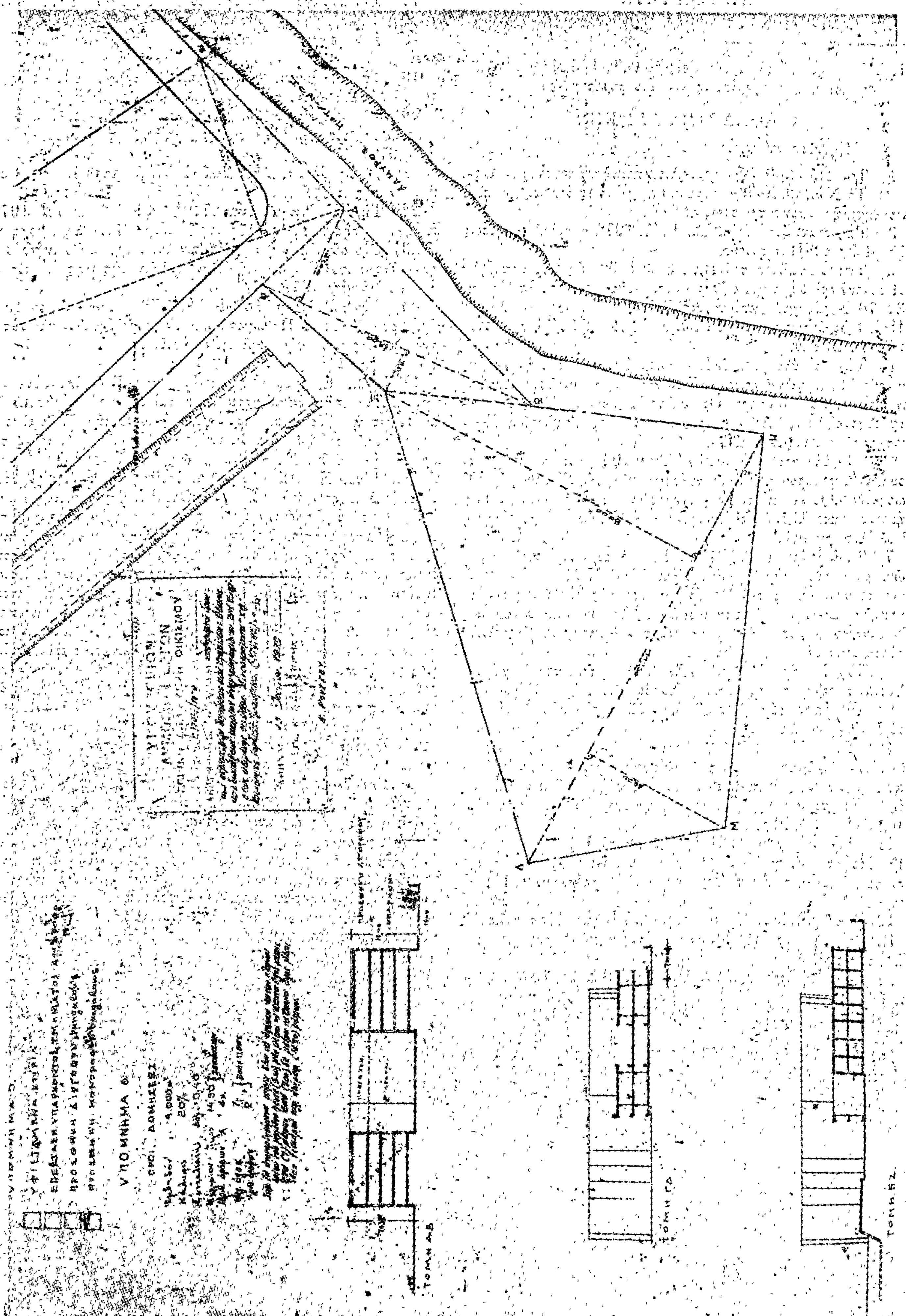
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΚΛ. 1:500

ΘΑΛΑΣΣΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΟΜΗ ΑΒ
ΤΟΜΗ ΓΔ
ΤΟΜΗ ΕΖ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. 277071 (3)

Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ σχεδίου εἰς τὸ Ο.Τ. 145 εἰς τὴν 'Ελευσῖνα καὶ ἐγκρίσεως ἐκ νέου ρυμοτομικοῦ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸν Ν. 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2) Τὸ Ν.Δ. 3620/56 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1147/1972 «περὶ Διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

4) Τὰς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 863/1960, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μέχρι σήμερον καὶ εἰδικώτερον τὸ ὑπ' ἀριθμ. 532/70 Ν. Δ/γμα καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β. Δ/γμα 712/70 ὡς ἐτροποποιήθη δὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 677/71 καὶ 198/1972 Β. Δ/των.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Α7/13—1/11.12.1972 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περὶ Ὀργανώσεως τῶν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ τοῖς Διαμερίσμασιν αὐτῆς, Ὑπηρεσιῶν ἁρμοδιοτήτων Ὑπουργείου Δ.Ε.».

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Α81177/20.9.1967 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περὶ διατηρήσεως συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἁρμοδιότητος ἰδίου Ὑπουργείου».

7) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 805/1972 Β. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν, κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1147/1972, διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων καὶ συστάσεως Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ τὰ διαμερίσματα αὐτῆς.

8) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8663/7.4.74 Ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς «περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου Δημ. Ἔργων».

9) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1328/3.3.77 ἐξουσιοδοτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς.

10) Τὸν Α.Ν. 314/1968 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως κ.τ.λ. σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1018/71 Ν. Δ/τος.

11) Τὴν ὑπ' ἀρ. 1/1961 ἐγκύκλιον τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων ὡς καὶ τὴν συμπληρωματικὴν ταύτης Ε8/1975 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δ.Ε.

12) Τὴν ἀπὸ 13.9.1977 αἴτησιν τοῦ Δημ. Παπαμελετίου

13) Τὴν ὑπ' ἀρ. 3124/1977 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

14) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 21228/3085 ἀπὸ 8 Σεπτ. 1978 Δ/γὴν τοῦ Οἰκισμοῦ.

15) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 298957 ἀπὸ 29 Σεπτ. 1978 ἀναφορὰν Δ.Τ.Υ.Ν.Α.

16) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Γ.5366 ἀπὸ 1 Μαρτίου 1979 δ/γὴν Δ/νσεως ΓΠ Οἰκισμοῦ.

17) Τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 653/1977 (ΦΕΚ 214Α'/1977).

18) Τὴν γενομένην αὐτοψίαν ἀπὸ Τεχνικοὺς τῆς Ὑπηρεσίας.

19) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 275926 ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1979 εἰσήγησιν τῆς Δ.Τ.Υ.Ν.Α. πρὸς τὸ Συμβούλιον Δημ. Ἔργων.

20) Τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου, ὅπως διετυπώθη εἰς τὴν 4ην πρᾶξιν τῆς 3ης Συνεδρίας ἀπὸ 3.4.1979.

21) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. οἰκ. 276237 ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1979 ἔγγραφον τῆς Δ.Τ.Υ.Ν.Α. πρὸς τὸν Δῆμον Ἐλευσίνος.

22) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. οἰκ. 277012 ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1979. Εἰσήγησιν τῆς Δ.Τ.Υ.Ν.Α. πρὸς τὸ Συμβούλιον Δημ. Ἔργων.

23) Τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, ὡς διετυπώθη εἰς τὴν 2αν πρᾶξιν τῆς 8ης Συνεδρίας ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1979.

24) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 18158/1410/79 ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1979 ἀναφορὰν Δ/νσεως Πολ/μίας καὶ τὸ τεθεωρημένον ὑπ' αὐτῆς σχεδ/μα ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ.

Ἐπειδή:

1) Τὸ Σ.τ.Ε. ἀπεφάνθη ὅτι ἀφοῦ παρῆλθεν ὀκταετία ἀπὸ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ δὲν καθωρίσθησαν δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως, προσωρινὴ ἢ ὁριστικὴ ἀποζημίωσις, θεωρεῖται αὐτὴ ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα (παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 791/71, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 212/1975) καὶ ἐπειδὴ ἀναπέμπει τὸ θέμα εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἀρθῇ καὶ τυπικῶς ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

2) Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἡ θέσις τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημ. Παπαμελετίου δὲν ἐνδείκνυται νὰ χαρακτηρισθῇ, κοινόχρηστος χῶρος, διότι οὐδὲν θὰ προσφέρῃ λόγῳ τῆς μικρῆς ἐπιφανείας καὶ τῆς θέσεώς της (σημεῖα συναντήσεως τριῶν δρόμων) εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς κυκλοφορίας. Αὐτὸ ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ γειτονικὸ οἰκόπεδον, ἰδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εὑρίσκεται λιθόκτιστον ἰσόγειον κτίριον τοῦ Δασαρχείου, τὸ ὁποῖον πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, ἀποκλείει τὴν δημιουργίαν εὐρυτέρου κοινοχρήστου χώρου ἢ διευρύνσεώς του εἰς ὅλο τὸ πλάτος τοῦ Ο.Τ. 145 ἢ δημιουργίας νησῖδος μεταξὺ τῶν ὁδῶν Θηβῶν — Ἐλευθ. Βενιζέλου — Σκόρδα.

3) Παρῆλθεν ἄπρακτος ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου τασσομένη εἰς τὸν Δῆμον Ἐλευσίνος προθεσμία, ἀποφασίζομεν:

1) Τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Σχεδίου Ρυμοτομίας εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Δημ. Παπαμελετίου εἰς τὸ Ο.Τ. 145 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα, διὰ τοὺς ὡς ἄνω λόγους.

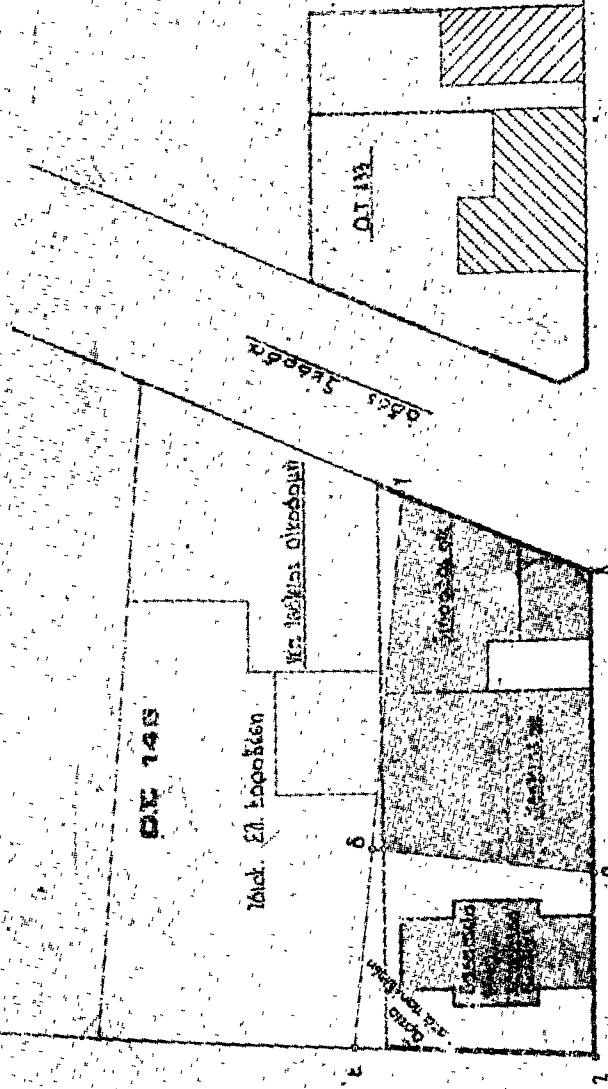
2) Τὴν ἔγκρισιν ρυμοτομίας εἰς τὴν αὐτὴν περιοχήν, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχέδιον ὑπὸ κλίμακα 1:200, τοῦ Μηχανικοῦ Ἐλευθ. Αὐγουστίδη, τὸ συνοδεῦον τὴν παροῦσαν διὰ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας Δημ. Παπαμελετίου, ὡς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς οἰκοδομησίμων χώρων μὲ τοὺς ὅρους Δομήσεως που ἰσχύουν εἰς τὴν περιοχήν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1979

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντὴς Τ.Υ.Ν.Α. κ.ά.α.
ΧΑΡ. ΚΑΚΟΥΔΑΚΗΣ

δημος ελευσινος
τροπ/σις ο.τ. 148
κλιμαξ 1:200
Το παρόν σχέδιο συνοδεύει την υπ' αριθ. 27τ071 από 22 Ιουνίου 1979 Απόφαση
Αθήνα 22 Ιουνίου 1979
ΧΑΡΗ ΚΑΚΟΥΔΑΚΗ
ΧΑΡΗ ΚΑΚΟΥΔΑΚΗ

Ο.Τ. 148
Ο.Τ. 133
Ο.Τ. 143
οδός Σκαρδή
οδός Θηβών
οδός Ελ. Βενιζέλου
Υπόμνημα
Λ(ι)μες
Παρέκκλιση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(4)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως, ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου, λόγῳ προσκυρώσεως καὶ ρυμοτομίας εἰς θέσιν Μακρύγιαλος τῆς πόλεως Μυτιλήνης.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 7181/20.6.1979 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Μυτιλήνης, παρὰ τῶν α) Νικολάου Σωκρ. Γεωργοπούλου, κατοίκου Μυτιλήνης καὶ β) Μαρίας θυγ. Νικολάου Κούμπα, κατοίκου Μυτιλήνης, κατετέθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριακοσίων ἑξῆντα ἐννέα χιλιάδων ἑπτακοσίων ἑβδομῆντα πέντε (369.775), ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπαλλοτρίωσις Δήμου Μυτιλήνης.

Ἡ κατάθεσις ἐγένετο εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/78 πράξεως ἀναλογισμοῦ καὶ προσκυρώσεως τῆς Δ.Τ.Υ. τῆς Νομαρχίας Λέσβου ὡς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 302/79 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, ἀφορᾷ δὲ ἀποζημίωσιν λόγῳ προσκυρώσεως ἐκτάσεως 105,65 μ² ἀνηκούσης εἰς τὸν Δῆμον Μυτιλήνης.

Τὸ ἀνωτέρω γραμμάτιον παρακαταθήκης κατετέθη εἰς τὸν Συμβ/φον Μυτιλήνης Ἀριστείδη Σάββα Σαμαρείδη, συνταγείσης πρὸς τούτοις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 21.82/30.6.1979 πράξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1979

Ἡ πληρεξουσία Δικηγόρος

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἀριθ. τριπλ. Ταμ. Εἰσ. Γεν. Ἐσ. Ἀθ. 36289/2.7.1979)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ